

Ekrem Karadağ

- şiirler -

Yayın Tarihi:

15.01.2022

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kùltür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği üzerine Antoloji.Com tarafından, şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıştır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve şiir içerikleri ile ilgili anlaşmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir şekilde sorumlu ve taraf değildir.

Ekrem Karadağ

01.11.1956 da Ordu merkez uzunmusa köyünde, ailemin ikinci çocuğu olarak dünyaya geldim. İlkokulu aynı köyde ortaokul ve liseyi ise Ordu merkezde okudum. Ordu spor genç takımında futbol oynadım. bir müsabaka esnasında dizinden sakatlanarak futbolu bıraktım. 1976 da askerlik görevine başladım. Asker dönüşü Mili Eğitim Bakanlığına bağlı Ordu merkez okullarında veri hazırlama işletmeni olarak memurluk görevlerinde çalıştım ve süresi dolunca da emekli oldum.

Karadağ, Mahmure hanım ile evli olup, Gözde ve Beste adında iki kız çocuğu babasıyım.

Halen Ordu merkezde ikamet ediyorum. Melis isimli dünyalar tatlısı bir toruna sahibim.

Mutluluk hakkı adlı deneme kitabı ve Mahur şarkı adlı şiir kitabım yayımlanmıştır

23 Nisan

Bak iyi dinle çocuk sana söylüyorum,
Dünyada yoktur eşi benzeri senin bayramının,
Çocuk sevgisi ve size verdiği değer,
Büyük Atatürk'ün çocuklara hediyesidir bu bayram.
Çocuk gelecektir güvencedir.

Ağızlarından salya akanların derdi değildir Atatürk,
Saldırıyorlar Ata' ya amaç onu yok etmek değildir,
Sizlerin geleceğini karartıyorlar.
Korkma umutsuzluğa kapılma sakın,
Elbette yırtacak bir gün,
Yaşasın asırlar boyu 23 Nisan çocuk bayramı.

Ekrem Karadağ

Ağlama Kúçüđüm

Hayat zordur kúçüđüm bunu biliyorsun,
Ağlama.
Zorluk ve çile dolu hayat var,
Bunları biliyorsun değil mi?
Yaşamin iyi yanları da var,
Onlardan haberdar etmediler seni,
Bazen günah bazen ayıp dediler,
İyi ve güzeli öğretmediler,
Sen ağlama kúçüđüm.
İyi ve güzeli öğren ki,
Mutlu ol ve edebil, sakın ağlama...

Ekrem Karadağ

Ağlar mısın

Ne zaman seni düşünüp ansam,
Derin bir hüzne dâlıyorum her an,
Hiçbir şey dolduramıyor senin yokluğunu,
Benliğimi kaybediyor boğuluyorum.
Yoksa rüyada mıyım neler oluyor,
Dün çocukluk arkadaşınla karşılaştım,
Seni sordum oradan buradan konuştuk,
Evlenmemiş sin...
Yoksan eğer yanı başımda ben gülemem,
Yokluğuna hasretine zamanla alışır insan,
Diyerek teselli bulurken,
Sen ağlar mısın?

Ekrem Karadağ

Ağlayan çocuk

Ađlayarak dñnyaya açı verdin gözünü,
Sorunlardan mı korktun?
Karşında sıra sıra
Bir bilmece bu yaşam,çözebilecek misin?

İnsanoğlu bir meçhul, kah gülen kah ağlayan,
Seven sevilen, vuran öldüren,
Çok şeyler soracaklar, bilebilecek misin?

Oyunlar çoğu zaman dram
Yüzler gergin, kaşlar çatık,
Cefa üstüne cefa, gülebilecek misin?

Ateş yakıyor kızgın
Güller kırmızı değil,
Gördüğün kuyu derin,yollar ise uçurum,
Korkmadan hedefine,gidebilecek misin?

Taşlar gücünden ağır,geceler hep karanlık,
Giden geri dönmüyor,sonucu bilinmiyor,
Yaşam denen bu yükü, çekebilecek misin?

Ekrem Karadağ

Annesizlik Feryadı

Anne kokusu nasıldır bilemem
Zira hiç koklayamadım ki,
Doyasıya sarılmak kucaklamak,
Uyurken ninnilerini dinlemek,
Nasıl bir duygudur.
Sevgisi nasıldır annenin bilemem
Hiç yaşayamadım ki,
Gözleri, teni saçları ne renkti,
Bir fotoğrafına neler vermezdim.
Bilseniz...
Dertleşmek sohbet etmek isterdim,
Sevmek sarılmak anneye,
Onun koynunda uyumak,
Yemeklerinin lezzetini tatmak,
Anneye dair hiç bir şey
Hatırlamıyorum...
Ne zor bir bilebilseydin anne,
Özlemiyor muyum sanıyorsun,
Koklayıp kucaklayamasam da,
Kızdıramasam da,
Sohbet edemesem de,
Her daim sana hasret
Yaşayacağım sonsuza ka
Duyar mısın annesizlik feryadımı...

Ekrem Karadağ

Ayrılık Türküsü

Uçun allı turnalar uçun,
Selam götürün benden yare,
Ararım bulamam seni
Lambaların alaca karanlığında bile.
Nisan yağmurları ıslatıyor gönlümü,
Üşüyorum lakin nafiye.

Isıtmıyor hiç bir şey sensizliğin de,
Kor olmuş yanıyor yüreğim.
Ne zaman bir tren sesi duysam,
İrkilirim aniden geleceksin diye,
Her ayrılık türküsü duyduğumda
Üzülür parçalanır yüreğim...

Ekrem Karadağ

Baba

Baba kimdir diye sorarlarsa
Kıymeti hiç bitmeyendir,
Çocuklarının kahramanı,
Ailenin direğidir.
Sen öğrettin bize doğruyu güvenmeyi,
Şeninle geldik zorlukların üstesinden
Öğrettiklerinle tutunduk hayata,
Taviz vermeksizin yürüdük.
Aileye bakmanın sorumluluğu
Yüktü omuzlarında,
Onu baba olunca anlıyormuş insan.
Gelirdin eve yorgun argın
Akşamın karanlığında,
Kaşlarını çatar otururdun
Anlayamazdık seni.
Acını kederini belli etmezdin,
Meğer ne çok sıkıntıların varmış,
Hiç dışa vurmazdın
Sessizce göçtün aramızdan,
Yalnız senin elini öpmek
İçin eğildim baba bil istedim,
Çocuklarının kahramanı
Gönlü güzel yiğit insan...

Ekrem Karadağ

Bir Genç Kız

Bir genç kız tanıdım
Ben
Mehtaplı gecelerde ışıldayan,
Yakamoz ışıkları kadar
Parıltılı ve güzel,
Bir kedi gibi uysal biri,
Hani insanın beynine,
İşleyen sigara nikotini var ya,
İşte o dur bu genç kız kalbimde,
Onun için nikotinimsin diyeceğim,
Bu haliyle seveceğim
Bir ömür boyu bu genç kızı...

Ekrem Karadağ

Bir Şey Anlat

Bana öylesine bir Şey anlat ki, içerisinde
Kötölük olmasın,
Örneğin sevda sevgi, aşk içersin,
Ayrılık olmasın.

Ahlaksızlık hırsızlık, zalimlidir gidiyor,
Neler oluyor,
Aman tanrım kulların yoldan çıkmış...
İnsanlık çok çekti kötölükten bir de
Şiyasetçilerden,
Öylesine bir Şey söyle ki içerisinde
Mutluluk olsun.

İçmek sarhoş olmak istiyorum.
Kötölükleri unuturum bir an,
İyilik olsun sevgi barıştan ne zarar gelir,
Öldürmesin birbirini insanlar,
Kazanırken ağlamasın diğerleri,
Öylesine bir Şey anlat ki,
İçinde kin nefret olmasın...

Ekrem Karadağ

Canım Yanıyor

Avazım çıktığınca bağırmak istiyorum,
Yaylaların otlakları meralarında,
Kuş sesi kurt sesiyle karışsın ne fark eder,
Utanılacak bir şey değildir,
Bağırmak...

Puslu havalarda duyuramam sesimi,
Bari
Kumrular la bir haber sal,
Onlar bilir benim yalnızlığımı...

Sen yoksan eğer tadı yok bozkırların,
Yapayalnız kır çiçekleri soğuktan üşümüş,
Savrulun kara bulutlar savrulun,
Sevdiğimi göreyim ne olur,
Zira
Senin yokluğunda canım yanıyor...

Ekrem Karadağ

Doyasıya Koklarım

Eşime

Mühürlenmiş dudaklarını nasıl açabilirim,
Anlatamıyorum seni sevdiğimi canım,
Hasretim hiç biter mi sanıyorsun
Mümkün müdür sensiz hayat,
Umutsuzca bakışlarında çaresizlik görürüm,
Rüyada gibi yaşarım rüzgar getirmez seni,
Ellerini ver tutun bana...

Kalbimin sesini dinler ölümüne severim,
Anlatırsam açılır gözlerin
Resimlerde kalır anılar bakar dururum,
Alışmak ne kadar zor sensizliğe,
Demiştim imkansız seni unutmak,
Alaca karanlık geceler seninle güzel,
Gonca gülümsün doyasıya koklarım...

Ekrem Karadağ

Durdurun Zamanı

Ne yapsan boş hızla geçiyor zaman,
Çocukluk gençlik çağı derken,
Saati durdurmak güç
Haftalar yarışircasına ilerliyor,
Akıp geçiyor günler aylar.

Bir zamanlar dört mevsimi yaşadık,
İlkbahar, yaz sonbahar kış,
Tüm dengeleri bozunca insan,
Yaşar olduk sadece yaz ve kış.

Neler oluyor hızla geçiyor zaman,
Aynalar yalan mı söylüyor,
Yoksa yaşlandık mı biz,
Durdurun zamanı ne olur...

Ekrem Karadağ

Geçilmezdi Çanakkale

Yaz bir daha çocuğum geçilemeyen destanı,
Ben sana anlatıyorum ki doğruları yarına aktar,
Sene 1915 yer Çanakkale Conk bayırı,
Yedi düvel emperyalist güçlerin,
Geçerim diye saldıranların hayal kırıklığı,
Yaşandığı yerin adıdır...

İnsan kayıplarının iki yüz bin olduğu yerdir,
Çesetler toplanmayacak kadar çoktur,
Ölen düşman askerlerini de bağrına basan,
Yer de Çanakkaledir...

Dedelerimiz kafaya koymuşlar bir kere,
Kuru ekmeğe yiyor su içiyorlar,
Ölüyorlar gözünü kırpmadan geçit vermiyorlar,
Çanakkale geçilirse eğer Anadolu düşer,
İnatları ölmeleri bu yüzdendir,
Başarıyorlar destan yazıyorlar...
Ya sonrası,
Şattık vatanın toprağını taşıyı,
İşte şimdi sızlıyor dedelerin kemikleri...

Ekrem Karadağ

Gelmek ve Yok Olmak

Dünyaya kendi isteğinle mi geldin sanırsın,
Lakin gitmekte elimizde değil bilirsin,
Doğum ile ölüm arası kaderin bellidir,
Ömrün ya uzun ya da kısa yazılmıştır...
Suç ve kötülüklerin cezası bellidir,
Elbette güzellikler yaşamak ister insan,
Hayatın oyunu cilvesi kötüdür bazen,
Kim bilir rüzgar hangi limana sürükleyecek,
Bilinmez...

Kötülük ortamlarına gitmek ister mi hiç insan,
Kimileri cefa çekerken birileri sürer sefayı,
Kötülüklerin mekanı cehennem,
Yaşayamadan gitmek var mı dünyadan,
İşte hayat gelmek ile yok olmak arası oyun
Hiç bir şey senin elinde olmasa da,
Geldin sonrası yok olacak
Unutulacaksın...

Ekrem Karadağ

Gurbet Kuşum

Bak yine yoksun yılbaşı gecesinde yanı başımda,
Sensiz mutsuzum neyleyeyim,
Hüzünle kutluyorum yeni yılın gelişini,
Gurbet kuşum.

Aç kanatlarını uçuver yanı başıma,
Tüm engellere karşı,
Mutluluk ışıklarını saç ver yanıma,
Hüznüme neşeni katsan ya
Benim sevgili gurbet kuşum...

Ekrem Karadağ

Gülemem

Köyde yaşam durgun, vakur ve de güzel,
Dayanışma, işbirliği ile görülür işler,
Hele hoşgörü varsa hayat daha çekilir,
Yaşayıp dururken kopuverdik köyden,
Şehirlerin varoşları yuttu bizi kaybolduk,
Her şey sahte çakal dolu ortalık,
Ne insanın tadı var,ne de ticaretin,
Nitekim kaptırmamak için paranı,
Bir eli cebinde geziyor insan.

Ağlayan gözü yaşlı çocuklarla dolu sokaklar.
Yokluktan el açan amca ve teyzeler,
Utanmadan sokaklarda yeniyor yemekler,
Bu mudur şehir yoksula yer yok,
Ağlarken insanlar ben gülmemem...

Ekrem Karadağ

Gülmedi Gitti

Dünyaya geldim geleli aksilikler beni buldu,
Der de gam da sanki bana kayıtlı,
Burada azap çeken aşağıda yaşar güzellik,
Hayatta en çok bu palavra beni üzer...
Çulsuz gelen yaşama kefenle veda eder,
Yokluk acı hep beni bulur.

Neler oluyor hiç mi tersine dönmez kader,
İçerisinde kötülük besleyenler,
Olsun kat kat benden beter,
Sözlerin içeriğinde vardır hile,
Acı gerçek yine çekeceğim çile,
Ağlamaksa ağlıyorum,
Yüzüm gülmedi gitti...

Ekrem Karadağ

Gülperi

Çocukluk gençlik çağı aşkları,
Başka olur kimi zaman karşılıksız olsa da,
Sevilir ölürcesine...
Karşı cinse ilk uyanıştır belki de,
Olanca saflığıyla sersemletir,
Sevmek ekmek su, hava gibi vazgeçilmezdir.
Ne yapsa nafile tutulmuştur bir kere,
Çoğu zaman acı çeker,
Gençlik toyluğunda bazen kaldıramaz,
Tokat yemiş boksör gibi sersemler.
Aşkla beslenir onunla büyür,
Elbette ilk aşkımın adı Gülperi idi...
Ne çok sevmiştim bir bilseniz,
Tarifsiz...
Uçup gidiverdi, kim bilir nerede, yaşıyor mu?
Gençlik ilk aşkım Gülperi...

Ekrem Karadağ

Hasretim Bitsin

Taparcasına ölesiye sevmekte varmış,
Ardıma dönüp bakar irkilirim,
Sensizliğe dayanamam acı verir inan bana,
Yalnızlığıma yanarım hasretimsin sen.

Kim demişse meçhul,
Erkekler ağlamaz lakin sessizce ağlarım,
Aşk karşısında para etmiyor erkeklik,
Bilirsin ölümüne severim.
Her ayrılık üzer derinden.

Ne olursun gel de bitsin bu hasret,
Haykırırım avazım çıktığınca nafile,
Sesim kısılıncaya dek,
Gel artık hasretim bitsin...

Ekrem Karadağ

Haykırırım

Alır götürür benliğimi martılar,
Deryalardan aşırır uzaklara
Ayrılık türküleri söyler bülbüller,
Uyanırım sensizliğe alışamam,
Haykırırım...
Yapamam sensiz,

Günün doğması ile umutlanırım,
Nafile geçmez gemiler,
Yalnızlığımda
Haykırırım...

İçimden geçirirken yaşadıklarımızı,
Benim kadar sevemez hiç kimse seni,
Yapamam yalnız
Sensizliğe,
Haykırırım...

Ekrem Karadağ

Hele Sevmek

Seviyorum tüm insanları,hayvan ve bitkileri
İyilik ve kötülükleriyle,
Bütün dünyayı.
İstiyorum ağlamasın insanlar,
İncinmesin hayvanlar, solmasın bitkiler
Küçük sevgilerden doğar büyük sevgiler,

Büyüklerden kardeşlik,
Sevgiyle yıkılır, kötülük duvarları,
Zorun açamadığı kapıları açar sevgiler.
Mutluluğu sevgide bulan insanları,
Öldürür mutsuzluk,
Mutsuzluktan doğar umutsuzluk
Ne kadar hoştur sevebilmek,
Sevilmek
Hele sevmek...

Ekrem Karadağ

İlk Göz Ağrısın

Kızım Gözde'ye

Gelişinle neşe kattın bize,
Özlemle hasretle beklerken seni,
Zor günlerimizi aydınlattın umudumuz oldun,
Deryalar kadar enginsin bebeğim
Evimize seninle geldi mutluluk...

Kar beyazı güzelliğinle huzurumuzsun,
Ağlama sakın hayat zor olsa da,
Rengarenk yaşamın her anını
Asla umutsuzluğa kapılmadan,
Dertleri zevk edinmeyi öğrenmelisin,
Aşkımızı ürünü canımızın güzel parçası,
Göz ağrımısın sen...

Ekrem Karadağ

İnançlı İnsan Yer mi haram

Alabildiğince ve fütursuzca din sömürüsü yaşanmakta,
Kimdir bunlar nereden çıktı,
Sakal mahareti ve kutsal kitapla soyuyorlar,
Acımasızca...

Hiç inançlı insan yer mi haram...
Oruç tut kıl namaz, yoksa gidemezsin cennete,
Zira
Yoktur cezası...

İyi insan olacak yalan söylemeyeceksin,
Çalmayacak adil olacaksın,
Öldürmeyecek iftira atmayacaksın,Kul hakkı Yemeyeceksin...

İşte vardı bunların cezası,
Fakir el açar olmasa dahi muhtaç,
Zengin tok olsa da gözleri aç,
Cennete gitmek için,
Yeryüzünü çeviriyorlar cehenneme,
Hiç inançlı insan yer mi haram...

Ekrem Karadağ

Kara Gözlerine

Beni benden çalan
Sevmekle gurur duyduğum,
Sevgi dolu mahmur bakışlı
Sevgilim.

Neden aldatıyorsun o kara gözlerini,
Niçin gerçeklere
Doğru baktırmıyor sun onları,
Bak ne kadar hoş ve güzeller,
Pırıl pırıl gülümsüyorlar,
Beni görünce.

Üzme artık onları, haberdar değiller,
Senin düşüncelerinden inatla gülüyorlar,
Seni şikayet edeceğim,
O kara gözlerine.

Ekrem Karadağ

Kendimizi Unuttuk

Zaman denilen döngüyü durdurmak mümkün müdür?
Sahne aynı oyuncular değişiyor çoğu zaman,
İnsan diriliyor öncekiler gidiyor her an,
Evrilmek devrilmek dünyasıdır burası.

Çocukluğumuzdu, gençliği okul hayatı derken,
Åsker ocağına düştük birden,
Ne kadar kısaymış bitiverdi hemen,
İş hayatını içinde bulduk kendimizi,
Sonrası evlilik malum.

Çocuklarımız girdi hayatımıza,
Ninni deyip zırvalarken okullu oldular,
Onları büyüt, okut evlendir,
Lakin kendimizi unuttuk bu hayatta,
Ne oldu yaşlandık mı yoksa, saçlar kırarmış
Nerede kalmıştık!
Hani çocukluğum gençliğim,
Nereye gitti o çocuklar, ev eskisi gibi,
Yapayalnız kaldık eşimle ben,
Hayat böyle bir şey geçiyor zaman...

Ekrem Karadağ

Kıvırcık Kuzumsun

Kızım Beste'ye

Beklerken seni nasıl da heyecan duyardık,
Evimize gelişin aydınlattı her yanı,
Seninle tutunduk hayata bir başka,
Tıp fakültesinde yorulduk aylarca,
Elbette mutluyuz sen gelince...

Kıvırcık kuzumsun kolay mı hayat,
Ablan nasıl sevinmişti unutamam,
Rüya bebektin hepimiz için,
Açan gül batmayan güneşsin,
Dün gibi hatırlarım emeklemeni yürümeni,
Anılarda kaldı bebekliğin hayata atılacaksın,
Gün gelecek sende yaşayacaksın aynı şeyleri...

Ekrem Karadağ

Koşuş

Bir ranza var köşede
Benim gibi yalnız,
Bir yatak, yastık
Bir battaniye var,
Ama
Senin gibi yapayalnız.
Senin yalnızlığını düşünürüm,
Gecenin karanlığında,
Saat 5,30 da
Koşuş kalk sesiyle irkilir,
Uyanırım,
Ve
Peşinden bağırırım
İstemeyerek,
Gel tezkere gel.

Ekrem Karadağ

Mahur Şarkı

Severim mahur şarkılar eşliğinde,
Hasretle oturup seni beklemeyi,
Bir dilim kavun yanında da peynir,
Bir duble de rakı,
Keyiflendim yine doldur ey saki...

Mehtaplı geceleri severim sen olmasan da,
Yakamoz parıltıları arasında ararım seni,
Duygularımı yaşıyorum yalnız, neredesin sen,
Gece sabah oldu olacak.

Yaşanacak çok güzel günler var seninle,
Anlatamadım galiba sevdiğimi...
Ellerini uzat kaçırma gözlerini,
Uzaktan olsa da yeter ki gülümse,
Çünkü ağlaman beni,
Deli ediyor...

Ekrem Karadağ

Mavi Gözlü Çocuk

Yolda bir çocuk gördüm gözleri mavi,
Ağlıyordu.
Kim bilir nedir onu ağlatan bilinmez,
Uzulca
Sokulmak istedim yanına,
Soracakken derdini,
Sildi gözyaşlarını mavi gözlü çocuk,
Peşinden koştu koştu,
Sonsuza uzaklara doğru,
Belliydi
Bir bilmece olan bu yaşamın,
Ağır sorunları,
Daha çocuk yaşta yormuştu,
Mavi gözlü çocuğu...

Ekrem Karadağ

Mazide

Ne günler gelip geçti mazide,
Hatırlar mısın, anar mısın?
Bak şimdi beyhude halimize,
Şaşar mısın güler misin ey gönül,
Nice zaman birlikte güldük, kah ağladık,
Coştuk seller gibi aktık, estik birlikte,
Şimdi şaşar mısın halimize,
Şiar etmiştik dostluğu kendimize,
Kötülük yoktu kalbimizde,
Güzelliği sindiriyorduk benliğimize,
Ağlar mısın güler misin?
Halimize ey gönül...

Ekrem Karadağ

Mustafa Kemal Atatürk'e

Yurdumuzun makus tarihine yön verdin,
Devrimler yarattın,
Sonrasında vatandaşını hiç soymadın,
Hırsızlık yapmadın yok benzerin.
Servetini halkına bağışladın.

Çağdaş toplum yaratmanın hayaliyle,
Geçti bütün ömrün...
Muhammed sonrasında,
İslamiyete en büyük hizmeti yaparsın,
Yurttaş seni asker yanıyla bilse de,
Adam yanın her şeyden üstün,
İnsanlık erdemleriyle varsın...
Dinciler sevmiyor olsa da,
Büyüksün erişilmez sin Atam,
İnsan şiir yazarda Atasını unuttur mu hiç...

Ekrem Karadağ

Nasıl da Geçiyor Zaman

Dün gibi hatırlarım çocukluğumun
Çamurlu yollarını,
Kara önlük beyaz yakalıkla ilkokula gittiğim,
O günleri unutabilir miyim!
Öyle şimdiki gibi elektrik yoktu köyümüzde,
Kandil gaz lambası ile ders çalıştığım,
Çocukluğumun güzelliği saflığını,
Unutabilir miyim!

Televizyonsuz, cep telefonsuz İnternetsiz,
Yaşamın tadı bambaşkaydı
Oynardık çötüre,saklambaç uzuneşek,
Futbol oyununda bitkin düşerdik,
Hele hayvan otlatmak, manda sırtında eve gelmek
Tek eğlence aracı radyoda türkü dinlemeyi,
Unutabilir miyim!

Okuldu askerlik ti, iş hayatıydı
Nasıl da kayıyor hızla hayat,
Yaşlandık mı ne, nasıl da geçiyor zaman,
Geçmişini unutabilir miyim!

Ekrem Karadağ

Ne Fark Eder

Yeşil ile mavinin güzelliğini,
Yaşayamıyorsam,
Sevinemiyor
Göremiyorsam eğer,
Martıların özgürce uçuşlarını,
Sen varsan ne fark eder.
Umutların umutsuzluğa,
Sevinçlerim acıya,
Neşem gözyaşlarına dönmüşse,
Sen gülsen de ne fark eder,
Güzel yaşam uğruna,
Acı çeksem de,
Çile dolu bir yaşam sürsen de,
Sen yaşasan da ne fark eder...

Ekrem Karadağ

Nerede

Anne babanın sevinci umudusun sen,
Altı yaşı kadar hatırlamıyorsun bir şey,
Bağımlı ve muhtaç yaşarsın anneye,
Yürümeye başlamak uçmaktır evde
Taniyacaksın iyi ve kötöleri.

Derken ilkokul başlıyor,
Nerede kaldı arkadaşların öğretmenlerin,
Hiç sordun mu?
Kimileri tökezlemiş hayatın baharında,
Öldükten sonra dirilmekte nedir.
İşte geliyor sıra sıra yeğen torun,
Hüzünleniyorsun nafile,
Annen, baban deden ve diğeri,
Hiç merak ettin mi şimdi nerede...

Ekrem Karadağ

Nnesizlik Feryadı

Anne kokusu nasıldır bilemem
Zira hiç koklayamadım ki,
Doyasıya sarılmak kucaklamak,
Uyurken ninnilerini dinlemek,
Nasıl bir duygudur.
Sevgisi nasıldır annenin bilemem
Hiç yaşayamadım ki,
Gözleri, teni saçları ne renkti,
Bir fotoğrafına neler vermezdim.
Bilseniz...
Dertleşmek sohbet etmek isterdim,
Sevmek sarılmak anneye,
Onun koynunda uyumak,
Yemeklerinin lezzetini tatmak,
Anneye dair hiç bir şey
Hatırlamıyorum...
Ne zor bir bilebilseydin anne,
Özlemiyor muyum sanıyorsun,
Koklayıp kucaklayamasam da,
Kızdıramasam da,
Sohbet edemesem de,
Her daim sana hasret
Yaşayacağım sonsuza ka
Duyar mısın annesizlik feryadımı...

Ekrem Karadağ

Öğretmenim

İlkokul öğretmenim Ünzile Yamak'a

Sensin öğreten bize her şeyi,
Çamur misali hamur gibi yoğurdun bizi,
Âbeceyi sökerken ne kadar zorlanmıştık,
Hatırlar mısın öğretmenim.

Öğretmek için emeğini çabanı,
Bir harf öğretirken heyecanını unutabilir miyim.
Kızgınlığını belli etmezdin, gülerdi yüzün hep,
Sevginle ışık saçardın
Hatırlar mısın öğretmenim.

Her davranışın oldu bize model,
Birde arkadaşça yardımlaşmayı ve paylaşmayı,
Üzüntüyü neşeye çevirmeyi sizden öğrendik,
Hatırlar mısın öğretmenim...

Ekrem Karadağ

Ölmesin İnsanlık

Bunca hırs zalimlik acımasızlık neden,
Sonuçta götüreceksin iki metrelik kefen,
Kazanırken ağlamasın diğerleri,
Her şey oyun, bu dünya değil yalan,
En değerli varlıktır insan...

Biri yer diğeri bakar ki, kıyamet ondan kopar,
Açlıkla terbiye edilir mi hiç insan,
Kömşusu aç iken doyulur mu hiç,
İyi ki insan ömrü yetmiş seksen yıl imiş,
Yüz elli iki yüz yıl olsa ömür,
İnsanlar birbirini yermiş.

Dünya malı bir seldir gelir gidermiş,
En güzel şey veren elmiş,
Korkma tut elimi
Para günlük el kiri kazançtır,
Ölmesin insanlık...

Ekrem Karadağ

Prensesim

Torunum Melis'e

Dünyalar güzeli bir kız sevdim,
Gönül ferman dinlemiyor neyleyeyim,
Ömrümün doruğunda aşkların en güzeli,
Prensesim benim...

İkinci baharımın aşkısın
Ne yaşlanması sevmek için gençim,
Seni sevmekten vazgeçmeyeceğim,
Prensesim benim...

Yoktur dünyada eşin benzerin,
Sen yoksan eğer ağlar gezerim,
Seni herkesten çok severim
Prensesim güzel Melis'im...

Ekrem Karadağ

Sebebim Sensin

Bir gün
Yaşadığım Őehirde izim kaybolup,
Kayıplar listesine girersem eğer,
yle bil ki sebebim sensin.
Bir gün
rsen ansızın gurbet ellerinde,
yle bil ki sebebim sensin,
Bir gün
Çaresiz dertlere tutulup
Beyaz melekler ellerine dşersem,
Dermansız kalırsa yaralarım,
yle bil ki sebebim sensin...

Ekrem Karadağ

Sen

Sen ağlarken ben gülemem canım,
Sen böyle hayata ve insanlara kahrederken,
Ne kendime neşeyi yol eylerim,
Ne de gülerim.
Kahreder beni söylenen her söz,
Beynimde derin yaralar açar,
Günün birinde habersiz,
Uzaklara çok uzaklara,
Gidersem eğer,
Sen orada tek başına kahrolurken,
Bense ağlayıp gezeceğim gurbet ellerinde.

Ekrem Karadağ

Seni Düşünüyorum

Uğurum, gururum neşe kaynağım
Sevgim, her şeyim,
Sen
Yazarken daktilonu neşeyle,
Yürürken yolda hiç bir şeyi umursamadan,
Ben ise,
Seni düşünürüm yemek yerken,
Kanepende dinlenirken,
Yudum yudum çayını içerken,
Neşeyle gülerken
Geceleyin uyurken yatağında,
Mışıl mışıl
Uzaklara çok uzaklara giderken bile
Bir tuhaf burukluk hissederek,
Seni düşünüyorum.
Ve de
Gülemiyor eğlenemiyorum,
900 km uzaklarda,
Seni düşünürken...

Ekrem Karadağ

Sensiz Hayat

Ne zaman seni düşünsem yoksun yanımda,
Sensizse hayatımın her anı,
İnan yaşamım boş ve anlamsızlaşıyor,
Neyleyeyim güzelim.

Yokluğuna dayanamam hasretimsin sen,
Yaz gecelerinde bile üşürüm,
Sarılırım battaniyeye kimi zaman,
Hiç bir şey ısıtamaz
Yoksan eğer yanı başımda
Çekilir mi hiç sensiz hayat.

Ekrem Karadağ

Sensiz Yaz

Hayat öylesine hızla akıyor ki,
Zamanı durdurmak neredeyse imkansız,
Haftanın ilk günü bakıyorsun sonu gelmiş,
Nasıl da geçiyor zaman acımasızca,
Ayları durdurmak imkansız koşuyor ardı sıra,
Sonbahardı, kış idi geçiyor zaman,
Nereye baksam aransam yine yoksun sen,
Kendimi avutuyor umudumu yitiriyorum,
Biliyorum geleceksin uzaklarda olsan da,
Hiç geçer mi sensiz yaz güzelim...

Ekrem Karadağ

Sensizlik

Sevemem gülün ömrü az olur,
Arı konar bal yapar,
Bülbül şarkılarını gül için söyler,
Dayanamam kıskanırım seni.
Ölesiye sevmenin ölçüsü uzunluk mudur?
Kıstası yoktur ki ölesiye aşkın,
İnsan bir gönül koymayı versin,
Ve de,
Hiçbir şey dolduramaz yerini,
İnan en kötü şey sensizliktir...

Ekrem Karadağ

Sesleniş

Ne güzeldi seninle yaşam,mutluyduk birlikte,
Nelerde hayal ederdik hatırlar mısın?
Sevgi, saygı mutluluktan ilk sözümüz,
Seni de ruhsuzlaştırıyorlar, kendileri gibi güzelim,
Tüm bu olanlara gülemiyorum...

Alıyorlar canım-ı benden,
Şinsice kahpece oyunlarla,
İncitip solduruyorlar, gül gibi birdenbire,
Bir şey yapamıyor ağlayamıyorum...

Bak ne kadar zorlaştı yaşam ikimiz için,
Oysa ölesiye severdik birbirimizi,
Kötülük duvarlarını örüyorlar aramıza,
Sevmek
Üzölmek, kahrolmak sa
Acı çekmekse eğer çekiyorum...

Kah inişli kah çıkışlı,
Dönüşü olmayan bir yoldayız,
Çoğu zaman yokuşlu ve sarp,
Tökezleyip düşerken sen,uzatıyorum elimi,
Seni yakalamak tutmak için tutamıyorum...
Tüm olanlar senin üstüne kurulmuş bir oyun,
En sevdiğin bile gülüyor peşinden,
Görüyorum onları kızmak bağırarak geliyor,
İçimden
Lakin bağıraramıyorum...

Ellerini o yumuşak ellerini
Sevgiyle bakan o siyah gözlerini,
Okşamaya kıyamadığım siyah saçlarını,
Mutluluk saçan gülüşlerini bile hatırlamıyorum...

Sevmek ne güzel,
En güzel duygu mutluluk
Sevdiğim için olanlara katlanıyorum,
Sevilmediğimi bilsem de ben seviyorum,
Hep seveceğim,
Kalbimin en derin yerindesin sen,
Sana zarar vermeden sözümde durduğum gibi,
Terk etmek çok uzaklara gitmek geliyor içimden,
Üzölüp kırılacağını zarar göreceğini,
Düşündükçe terk edemiyorum...

Ekrem Karadağ

Sevdan Gitsin

Benimle olmaktan bıktıysan eğer,
Bu dostluk bu sevda burada bitsin,
Kalbimde yoksa aşkımın yeri,
Selamı sabahı kesiver gitsin.
Günlerce yalvarsam peşinden koşsam,
Gel deme, kal deme sevdan bitsin,
Ya gönül ver ya da tam bitsin
Bitir ki gözyaşlarım dinsic,
Bir tatlı söz ile gönlümü alma,
Elini elimden çekiver gitsin,
Sösünde kalma ki bu sevda bitsin...

Ekrem Karadağ

Sevdiğimi Gece Getirin Bana

Kuzey bakışı rüzgarları ılgıt ılgıt ne esersiniz,
Esintilerinin ıslıklarındadır,
Ne güzel şarkılar mırıldanıyorsun,
Hüzzam mı, mahur mu anlaşılmıyor,
Karmakarışık...

Parazit mi var, zırlı sesi bozuyor sessizliği,
Nereden bileceksin mahur şarkıları sevdiğimi,
Uyusam bir daha uyanmasam,
Sevdiğimi geceleyin getir bana
Kimse görmesin istiyorum...

Ekrem Karadağ

Sevgi Bağı

Bak ne gzel anlaşırken ne oldu bize,
Nasıl da solu verdin, gz çiçekleri misali,
Tm oyunlar senin stne,
Sonuçta ağlamayacak onlar,
Hep sen zleceksin,
Neredesin sevdiğim uyansana
ursan ya yumruğu şimşek akarcasına,
zgrce haykırırsan ya geleceğin için,
Asil ve gururlu olduğun kadar,
Sevgi ve saygı değerin kalbimde
Yırıtsana evrendeki korku duvarını,
Hiçbir şeyden korkmadan,
B en sana bağlıyım koparamayacaklar,
Sen benliğine kavuştuğunda.
Kalbimin en derin yerindesin,
Sevgi bağımsın sen...

Ekrem Karadağ

Siyah Saçlım

Taze bahar çiçekleri kadar,
Uysal ve güzel,
Kır çiçekleri kadar yalnız ve hırçın,
O siyah saçların var ya,
Hep onu düşünüyorum yalnızlığımda,
Temas etmek istiyorum,
Yumuşakça ve incitmeden,
Korkuyorum solmasınlar diye,
Ebediyen berrak ve gür
Canlı ve şen kalsın istiyorum,
Bak ne kadar hoşlar, dağılmışlar,
Leylak ve sümbüller gibi
Gururlanarak istiyorum, böyle kalsınlar
Sen ve benle bir ömür boyu
O siyah saçların
Siyah saçlım...

Ekrem Karadağ

Sorma Gitsin

Ömrüm seni sevmekle mi geçecek,
Hiç sevilmecek miyim ben,
Bir kere gülümse bari uzaktan,
Bomboş sokaklar sensiz sorma gitsin...

Bırakma ellerimi sevdam sın sen,
Gitmek istiyorum sensizlik zor,
Gözlerim güler seni sevdiğimden,
Bir kere de senin sorman bu kadar mı zor,
Hayatım sensizse eğer sorma gitsin...

Ekrem Karadağ

Umut

Gel gönlümün kızıl saçlısı,huzurum sevdiğim,
Tutsana uzanan ellerimi,
Kalbim paramparça olmasa da,
Sensiz ise neyleyeyim.

Bir kor parçası yanar volkan gibi,
Acılarla yoğrulmuşsa neyleyeyim.
Hayat sensiz olmuyor gülüm, gel huzurum ol,
Dinsin gözyaşlarım acılarım,
Güller bitsin sevda pınarlarında,
Gel yeter ki
Gözlerinde umut olsun...

Ekrem Karadağ

Uzat Dost Elini

Neler oluyor bu kadar mı zor paylaşmak,
Bu denli şiddet, cinayet savaş neden
Acımasızca katlediyor öldürüyor,
Yaşananlar bir dram.
Tüm yaşanan acımasızlıklar,
Bir lokma ekmek içinse gel benden al.

Çocuğunu doyurmak için yapma kötülük,
Bilirsin çıkar aheste aheste,
Yoksul aç yaşar zengin zevk içinde,
Nerede görürsen bir bolluk,
Yanı başında mutlaka vardır çiğnenmiş hak,
Uzat dost elini ölmesin insanlık...

Ekrem Karadağ

Vay Haline

Komşusu aç iken tok yatanın,
Yoksulu fukarayı ezenin,
Bir avuç tefeciye mahkum edenin,
Vay haline...

Hırsızlık yolsuzluk yapanın,
Yetim ve kul hakkı yiyenin,İnsan öldürenlerin,
Vay haline...

Hayvanlara eziyet edenlerin,
Dedikodu yapanların
Kibirlenenlerin böbürlenenenlerin,
Vay haline...

Ekrem Karadağ

Vefasız

Gemiler alır götürür yalnızlığımı,
Yarım kalır en güzel şarkılar
Gözlerinde bir umut halkası belirir aniden,
Yardan uzak kalınca gönül,
Yaşamak damla damla zehirlenir,
Yalnızlık büyür dalgalar misali,
Siyah gözlerinde teselli arar,
Neyleyeyim yar vefasız ise...

Ekrem Karadağ

Yaşadık Bu Hayatı

Zor günlerin insanlarıyız iyilik ve kötülükleriyle,
Kah ağladık kah güldük lakin yılmadık,
Çaresizlik içinde de yaşama tutunuk,
Yaşadık bu hayatı biz.
Arkana dönüp geçmişten dersler çıkarmak,
Hayatın her anını dolu dolu yaşamak,
Lakaplarıyla özleşen o büyüklerimiz nerede,
Bilen var mı?
Doya doya yaşadık bu hayatı biz.
İmece yardımlaşma ile biterdi iş,
Karşılık beklemeksizin,
Hoşgörü ile öz güvenin bitişi çok acı,
Bazende boş ver diyorum
Zira yaşadık bu hayatı biz...

Ekrem Karadağ

Yaşama Sevinci

Yeğen Arven Beren'e

Dünyaya gelmek güzel lakin ettim acele,
Görmüyor musun annem ödüyorum bedeli,
Körpecik bedene nedir işkencenin sebebi,
Üç ay oldu göremedim babamı dedemi,
Çalışmıyor organlar kestiler bedeni...

Tüm dert gam,kötü kader bana mı yazılı,
İnadına yaşamak budur tutarım elini,
Zayıf düştü küçük bedenim ömrüm çileli,
Bana yazılan yazı hileli...

Aylar geçti işte sarı kız inadı,hüneri,
Tutundum hayata görecekim ninemi,
Hayata bağladı beni yaşama sevinci...

Arven bebek 750 gr. Prematüre doğdu.

Ekrem Karadağ

Yıldızları Saydım Senin İçin

Gecenin zifiri karanlığında yatarken,
Bir başıma odamda yapayalnız,
Gökyüzüne bakar yıldızları sayardım,
Çoban, kutup, ayı yıldızı sırayla,
Bak sarmaş dolaşlar kumrular misali.
Kim bilir sende aynı yıldızları sayardın,
Mutluluğu yakalamak için.

Derken uykuya dalardım hemen,
Geceler sabah oldu olacak,
Birer birer kayboluyorlar
Gün ışığıyla beraber,
İzlerini kaybedercesine,
Hafifçe meltem ve imbat esintisi var,
Bir sonraki akşam bir daha parlayacaklar,
Yıldızları sayacağım yine senin için...

Ekrem Karadağ

Yine Sensiz Yılbaşı Gecesi

Eğleniyor insanlar, genç ihtiyar demeden,
Kutluyorlar beraberce,
Sevgi ile geçirdikleri
Bazen üzüntülü,
Çoğu kez,
Şevinç ve mutlulukla geçen,
Yılını kutluyorlar, çılgınca ve coşkuyla,
Hiç umurlarında değil dünya,
Sorunları hiç yıldırmamış onları,
Ne kadar da mutlular.
Ama
Ben yine hüzün ve kederle,
Eğlenemiyor, gülemiyor ve neşelenemiyorum,
Ümitsizce seyrediyorum onları,
Sensizliğe tahammülümün kalmadığı,
Sensiz geçen bir yılbaşı gecesinde
Ey sevgili.

Ekrem Karadağ

Yol Arkadaşı

Kolay mı sanıyorsun iki ayrı bedeni,
Bir araya getirmek bir arada tutmak,
Huyunu suyunu bilmeden,
Nasıl yer ne içer
Nelerden zevk alır bilinmez,
Yol arkadaşı...

Beraber yaşıyacak sırdaşın olacak,
Yoldaş olup her şeyi paylaşacaksın,
Neşede tasada ortaklık kolay mıdır?
Yol arkadaşı olmak yürek ister...

Ekrem Karadağ

Zamanı Durdurmak

En dűşman olduđum an,akıp geçen saniyeler,
Niçin durmuyorsunuz ylk atları misali,
Zamanı durdurmak neredeyse imkansız,
Durmaksızın koşuşturmalar neler oluyor,
Alaca karanlıkta kayboluyor insanlar.
Nerede kaldı ocukluğum genliğim,
Terk etti hep dost bildiklerim.

Aynalara bakmak korkutuyor beni,
Anılarımı yaşadıklarımı anlatsam,
Yetmez ki zaman...
İçimdeki fırtınalar kasırgalara dönüşür,
Yaşamı uzatmak elde olsa
Kırdım saatleri...
Aldırmam varsın ölüm gelsin vız gelir bana,
Zamanı durdurmak diye bir kavram var mıdır?

Ekrem Karadağ